

IN MEMORIAM

Марина Божић (1962–2017)

Др Марина Божић је рођена 14. фебруара 1962. у Сурдулици, градињу на југу Србије. Њени родитељи, мајка Радмила, која је завршила економски факултет, и отац Трифун, правник, преселили су се у Ниш, док је Марина, њихово друго дете по реду, била мала. Тако се Марина Божић после завршене основне школе и гимназије у Нишу уписала на Медицински факултет у истом граду. Дипломирала је 1986. године и две године после тога запослила се у Лесковцу као лекар опште медицине. Није наставила професионалну каријеру у Дому здравља, окренула се радиологији и 1998. започела специјализацију из ове области медицине. Током трајања специјализације прихватила се волонтерског рада на Институту за радиологију Клиничког центра у Нишу. Очигледно да су Маринине колеге веровале у њен таленат, препознавши да је током специјализације рођен изузетни стручњак. Било је сасвим природно што се по положеном специјалистичком испиту са одликом запослила на Институту.

Др Марина Божић се можда и колебала коју ће област рада изабрати у радиологији, али се ипак одлучила за дијагностику болести дојке. Врло брзо је овладава техникама тзв. *breast imaging* процедуре док је била на челу одељења за мамографију своје матичне установе (2002–2010). Предано је радила готово читаву деценију на мамографији, ултразвучној дијагностици и, као круни свега, магнетној резонанци дојки. Наредне године (2011) отишла је на стручно усавршавање у трајању од шест месеци у САД, у Њујорк (*Memorial Sloan-Kettering Cancer Center*). Потпуно је овладава најсуптилнијим биопсијским техникама: стереотаксичном и ултразвуком вођеној вакуум асистираним биопсијом дојки, као и тзв. *core needle breast* биопсијом, биопсијом дојке широком иглом. Своју установу је тиме учинила једном

од водећих у Србији у тој области радиологије.

Догађа се да неки лекари, медицински радници или научници добију још за живота различита признања. Некима се то догоди позно, некима, нажалост, иако су то заслужили по свим мерилима, никада. Дело оних медицинских прегалаца које смрт покоси у напону снаге често може бити ненамерно заборављено или запостављено.

За др Марину Божић показало се потпуно друкчије. Видело се одмах колико је њен рад у области радиологије цењен и поштован у широком кругу истинских професионалаца, али и код оних у потпуности посвећених том одговорном послу. Али то се не односи само на колеге из уже струке, радиологе, који су ову оцену, још за њена живота, изrekli 2012. прогласивши је за најбољег радиолога Института за радиологију Медицинског факултета у Нишу. Напротив, својом личношћу и стручношћу остављала је снажан и неодољив утисак и на хирурге, и патологе или онкологе, на многе друге колеге разних специјалности... Мишљење свих њих који су знали за њено предано прегалаштво је неподељено: најмање што следи делу др Марине Божић је незаборав. Такав допринос српској радиологији, развоју дијагностике и раног откривања рака дојке не само да није пролазан и кратковечан него је посебан и изузетно значајан. Обуку коју је обавила са изванредним успехом у Њујорку, Салцбургу, Бечу или Љубљани учинили су је великим ауторитетом у овој области. Дивило се њеној радној посвећености, несебичности у преношењу знања и обучавању колега у болницама широм Србије, Новом Саду, Крагујевцу, Врању... Кроз обуку за скрининг дојке прошло је више од двадесет радиолога из свих градова наше земље. Марина Божић се пела ка врху трновитим стазама, тако је и научно сазревала. Али у

Примљено • Received:
May 10, 2017

Прихваћено • Accepted:
May 15, 2017

Online first: May 23, 2017

тој нежној, тактичној, лепој и паметној жени било је исконске снаге, знања, енергије и амбиције да се посвети једној од најосетљивијих дијагностичких проблема у радиологији. И у томе је била једна од најбољих у Србији.

Медицина, радиологија, и у оквиру ње – мамографија, одредиле су живот др Марине Божић.

После Маринине трагичне смрти у саобраћајној несрећи у марту ове године, њена кћи је на столу у ординацији пронашла један цитат који је докторка одштампала са интернета, последњих дана живота. „Онај тко је задовољан собом не успоређује се с другима. Онај

тко се не успоређује с другима није завидан. Онај тко није завидан није огорчен. Онај тко није огорчен је сретан. Онај тко је сретан знат ће усрећити још некога. Онај тко себе и још некога поред себе усређује открио је смисао живота, не тражећи га.“

Природно је да се ово присећање на живот и дело др Марине Божић завршава управо овим цитатом, који остаје као њен *memento*.

Вукашин М. АНТИЋ
Општа болница Врање,
Хируршко одељење, Врање, Србија